

отъ 1547 г. се прави уговорка, щото всички пръстени, колани и др. украшения да се изключат отъ капитала на дружеството¹⁾). Осемъ години по-късно, единъ софийски търговецъ е ималъ между другите стоки колани и пръстени²⁾). Разбира се, че голѣмата част отъ тѣзи сребърни и златни украшения сѫ били мѣстно производство. Въ завещанието на пловдивския търговецъ Лука Брайовъ отъ 1606 г. сѫ показвани между стоките за проданъ въ дукяна му и златни пръстени³⁾.

Нѣкои извори споменаватъ и други украшения — огламента⁴⁾, между които и скжпоценни камъни. Най-често се споменуватъ перлитъ. Съ такива търгувалъ дубровчанинътъ Рести въ София. Въ книгата му е показано презъ 1593 г. катоsaldo отъ предишните години за покупка на „дребни перли“ сумата отъ 2422 аспри⁵⁾). Презъ 1612 г. другъ единъ дубровчанинъ въ София търгувалъ съ нанизи отъ перли — между които и такива съ по 57 и 63 зърна⁶⁾). Като по-специални украшения за жените сѫ били т. н. *velieri* — украшения за глава, които се носяли подъ вуалъ⁷⁾). Между другите украшения за глава е споменатъ и сребърень вѣнецъ — *vienaz d'argento*⁸⁾). Изворите не рѣдко споменаватъ за скжпи колани⁹⁾.

B) Хранителни продукти и стоки.

Макаръ и презъ епохата на турското робство България да е била земедѣлска страна, тя не е изнасяла зърнени храни за Дубровникъ, защото турцитъ поставяли подъ силна контрола търговията съ храни съ огледъ да бѫде осигурена прехраната на Цариградъ. Въ богатите дубровнишки архиви никѫде не се говори за износъ на храни отъ българските земи за Дубровникъ.

Въ Турция, и специално въ българските земи, се внасяли: захаръ, вино, зехтинъ и др. Търговията съ захаръ била въ рѣдъ на венецианите, които съ своята голѣма флота обикаляли цѣлия свѣтъ. Още презъ 14 в. тѣ внасяли голѣмо количество захаръ въ Германия, Франция, както и въ многобройните италиянски републики. Дубровчанинъ, които сѫ били съ тѣни търговски връзки съ венецианския пазаръ, закупвали захаръ, която препродавали въ България и по всички области на Балканския полуостровъ още презъ срѣдните вѣкове¹⁰⁾). Съ

¹⁾ „exceptuati però tanto li vestimenti loro quanto quelli de le lor donne et ornamenti de dette come annelle, collane, perle et altri simil cose . . .“ Div. canc. t. 132 f. 235 сл.

²⁾ Test. t. 41 f. 20V⁰ сл.

³⁾ „Item a Giorgi di Gradi un anello d'oro, il quale li ha dato a vender, il quale è in Filipopoli in casa . . .“ Test. 52 f. 232V⁰ сл.

⁴⁾ Test. t. 59 f. 108 сл.

⁵⁾ „1590. Perle menuti di Jacomo di Boballi deve dare addi 20 di Magio aspri 2422 . . .“ Resti, f. 20.

⁶⁾ „. . . un filzo di perle di grana cinquanta sette, et altro di grana sessanta tre, et ancora di perlette menute . . .“ Test. t. 54 f. 224 сл.

⁷⁾ „Velcheri di panno“. Div. not. t. 115 f. 96. Срещатъ се и *velieri* di лана — Resti, f. 189.

⁸⁾ Test. t. 27 f. 61 сл.

⁹⁾ Вж. по-горе заб. 6; Test. t. 41 f. 20V⁰ сл.

¹⁰⁾ Вж. по-подробно Митатовић, Ч. оп. с. стр. 124 сл.